

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CXV. Stephanus VI. Anno Christi 896. Lamberti 3. Leonis Sapientis 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](#)

tolerandos, quam Ecclesiam Schismate
conscindendam, ut legitimi Pontifices
novis comitiis, consuetis ritibus sint ele-
cti. Hoc ut dicamus, illud plausu necessa-
rio cogit, quod universa Ecclesia Catho-
lica eos ut legitimos Pontifices coluit, iis-
que obedivit, atque ut Christi Vicarios,
Petriique successores cognovit, ac cultu
germano Pontifice digno eisdem fre-
quentavit: quod nequaquam factum fu-
isset, nisi de facta postea electione consti-
tisset.

Oidoinus in Nova Additione ad Ciaconium
tom. I. pag. 680. Multi tamen Bonifa-
cium hunc inter Romanos Pontifices nu-
merant, & Bonifacium VI. vocant, ut
Ciaconius supra, Parvinus in Epit. Rom.
Pont. S. Antoninus, Joannes Bisdomini
in Chronicis Senarum, & alii: nonnulli
vero Baronii sententia adharentes, illum
ex Pontificum albo expungunt, cum For-
moso populi tantum violentia succederit.

CXV.

STEPHANUS VI.
ANNO CHRISTI 896.
LAMBERTI 3. LEONIS
SAPIENTIS II.

FORMOSO defuncto is, qui post nec-
cem Formosi Papa constitutus est,

II 3

ex-

Bar. an. expellitur, & Stephanus VI. (1) Jo-
897. §. 2. annis Presbyteri filius, Romanus,
Pag. an. ante diem vicesimum Augusti anno
896. §. 9. 895. Papa per Adelberum (Tuscia
& 897. Marchionem potentissimum) con-

¶. 1. tutur. (2) Quo constituta, ut impius
doctrinarumque sanctorum inscius For-
mosum è sepulchro extrahi, atque in Sti-
dem Romani Pontificatus Sacerdotalibus
indumentis indutum collocari precepit.
Cui & ait: Cùm Portuensis esset
Episcopus, cur ambitionis spicula
Romanam universalem Sedem usur-
pasti? His expletis, sacratis exsum
vestimentis, dignisque tribus abscissis
in Tiberim jactari precepit, (3) cum
etiosque, quos ipse ordinaverat, grada
proprio depositos iterum ordinavit. (4)
Ita furore percitus homo non quod iure
liceret, sed quod exastuans rabies su-
fit, implevit; non enim fuit error in
fide, sed violenta tyrannis in facto. (5)
Quanta autem auctoritatis quaque
religionis Papa Formosus fuerit, hinc
colligere possumus, quoniam dum à pisto-
toribus postmodum esset inventus, atque
ad beati Petri Apostolorum Principis Eco-
clesiam deportatus, Sanctorum quedam
imagines hunc in loculo positum venera-

billio

- biliter salutârunt. Hoc namque à reli-
giosissimis Rom. Urbis perspè audovi.
(6) Anno 897. Stephanus Apostolice Bar. an.
Sedis invasor, & ipse pulsus detruditur 900. §. 6.
in carcerem, ubi pariter strangulatur, Pag. an.
(7) cùm annum, mensémque Pontifi- 897. §. 6.
catum obtinuisset.

ANNOTATIONES.

(1) Luitprandus memoriâ lapsus pro Ste-
phano ponit Sergium, & huic adscribit,
quod factum per Stephanum liquet; ut
docet Baronius ad an. 897. §. 2. & 3. quo-
cum sentit Pagius ad an. eund. §. 2.

(2) Baronius ad an. 897. §. 4. *En illa*
infelicissima Ecclesia Romana tempora, at-
que omnium lactuosisima, quibus ipsam
contigit doméstico bello exagitari, aique
persecutione vexari: quæ nunc cœpta
multo tempore, maximo damno eandem
Ecclesiam affecerunt; illata ipsa per A-
delbertos Marchiones potentissimos Tuscia
Principes audacissimos: Tantæ quippe
Adelbertus erat potentia, ut inter omnes
Italiæ Principes solus ipse cognomento di-
ceretur Dives. Luitprandus lib. 1. cap. 10.

Caterum, subdit Baronius, et si inter-
dum deformè valdè turpèque contigerit
apponi Ecclesia Caput: tolerandum ta-
mén fuit ipsi, quod non penitus amens

ht inventum, sed Fide Catholica sibi
constans, DEI vero permissione supra
catera corporis membra proiectum, non
sine causa vel ratione, sed magno sus-
dicii libramento: etenim pondus & su-
tera judicia Domini sunt: qua est insa-
tabilia præditentur, per transenhamis
men mortalibus intuentibus fiant aliqui
salem ex parte perspicua. Ut cum
Deus significaret, eandem suam Eub-
fiam nequaquam humanum esse signi-
cum, sed plane divinum inventum: op-
eruit ostendisse, eam nequaquam pravorum
Antistitium operâ prodi posse, & adni-
hilum penitus redigi, sicut de aliis di-
versarum gentium Regnis, & bene fit-
tutis Rebus publicis factum constat: quia
ramdiu constitisse leguntur, quandom
fuere per viros prudentes & virtute pro-
ditos administratae: periisse vero penitus,
ubi viris scelestis tradita sunt carum
gubernacula moderanda. Vide annota-

1. ad Leonem V. & ad Christophorum.

(3) Tantum facinus narranti Luitprando
fidei derogat Panvinius in annotat. ad
Platinam pag. 112. Immerito. Siquidem
invenitur apud ejusdem aetatis Scriptorem
Auxiliuin lib. 2. De Ordinationibus For-
moli cap. 30. tom. 17. Bibl. Patr. pag. 21.
apud Joannem IX. cap. 1. Consilii Romani
anno 904. celebrati tom. 9. Conc. Lab.

pag.

pag. 501. & apud Hermannum Contrarium in Chron. ad an. 896. in Antiquis Legionibus Canitii tom. 3. pag. 256.

(4) Luitprandus Lib. I. cap. 8. apud Duthenium tom. 3. pag. 571.

Ludovicus Du Mefnil. tom. 3. Doctrinae, & Disciplinae Ecclesiæ lib. 42. §. 1. Siegeberus in Chronico eos rursus consecratis negat, & de ea re nihil dicit Romanæ Synodus, quæ sub Joanne IX. alia Stephani gesta refert & damnat, imo dicit, eos in proprium gradum à Joanne IX. fuisse reductos; ac proinde à Stephano rursus non fuere consecrati: alioquin eius successor non eos restituisset. Vide annotat. 2. ad Theodorum II. & 3. ad Stephanum III. Gasparem item Jueninum in Commentario Historico & Dogmatico *De Sacramentis* dissertat. 8. de Sacramento Ordinis, quæst. 6. cap. 2. & Honoratum Tournely quæst. 5. de Sacramento Ordinis art. 1. disputantes contra Joan. Morinum, qui in Comment. *De sacris Ordinationibus* part. 3. exercitat. 5. cap. 3. affirmat, Ordinibus sacris initiatos à Formoso iterum fuisse à Stephano VI. consecratos.

(5) Baronius ad an. 897. §. 2. qui §. 6. adjicit: Stephanum *non auderem inter Romanos Pontifices numerare*, nisi id factum à majoribus invenissens, ut pote tanto indignum nomine, qui primus & solus nefando & inaudito sacrilegio Pe-

li 5 tri

tri sedem adeò deturpavit. Vide annos
2. ad Sergium III.

(6) Hæc memoratus Luitprandus loco
citato.

(7) Baronius ad an. 900. §. 6. ubi addit:
*Ita facinorosus homo, quippe ut fur
lairo ingressus est in ovile ovium, laque
viam adeò infami exitu, vindice Dei,
clausit. Ita quidem omnia Roma tam
sacra, quam profana factionibus miser-
bantur, ut penes illam partem esset pro-
moto ad Apostolicam Sedem Romani
Pontificis, quæ poterior appareret, u-
modo Romanorum proceres, modo He-
trurie Principes intruderet seculari po-
tentia quem vollet, & dejiceret quem
posset Romanum Pontificem à contraria
factione promotum. Quæ rito hoc ferme
sacculo sunt aditata, quoisque Germani
Imperatores Ottones mediæ interce-
sere uiri que parii contrarii, arrogans
licet & ipsi sibi pariter Papæ electio-
nem, atque electi dejectio-*
nem.

CVXL